

SITKEI HÍREK

A Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület ingyenes lapja

XIX. évfolyam | 2. szám | 2021. június

2021-ben is csendes lesz a Kápolna dombja augusztusban

Gaál Tamás az emlékmű tervével

A Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület elnöksége több alkalommal is ülésezett az elmúlt időszakban. A legfontosabb témáink a következők voltak: a kápolna felújítása, milyen formában állítsunk emléket Balázs Ferenc tiszteletére, illetve az idei fesztivál rendezésével kapcsolatos feladatok.

A kápolna felújítása tavaly megkezdődött. Elkészült az épület talajvíz elleni szigetelése, a tornyok helyreállítása, valamint az épület lábazatának és a téglakerítés belső oldalának vakolása. Sajnos a Covid-19 vírus hatása a kivitelezőt is érintette, emiatt és az időjárás hidegre fordulása miatt az utómunkák és a színezés idén nyár elejére húzódtak át. A főépület elkészülte június végére várható. A téglakerítés külső oldalának felújítását meg kell tervezettni, és csak a Műemléki Felügyelőség jóváhagyása után végezhető el.

Balázs Ferencnek a kápolna megmenntésében elvülhetetlen érdemei vannak.

Halála után felvetődött, hogy utcát vagy teret nevezzünk el róla, illetve szobrot kapjon. Mivel elnevezendő

közterület Sitkén jelenleg nincs – és ez különben is önkormányzati hatáskör –, az egyesület elnöksége úgy határozott, hogy Fecó emlékére domborművet helyezünk el a színpad mögötti kőfalra. Az elkészítésre Gaál Tamás sárvári származású Munkácsi Mihály-díjas szobrászművészről kértünk ajánlatot. (Az ő alkotása a kápolnában lévő Szent Orbán szobor és az egyesület emléklapoktja is). Helyszíni egyeztetés után három variációt készített, amelyből egy 60 cm x 120 cm-es világos gránit alapon lévő bronz domborműre esett a választásunk. Művész úr a munka elvégzését augusztus végére vállalta.

Terveink szerint az elkészült alkotás felavatására idei rendezvényünkön került volna sor. A járványügyi helyzet miatt jelenleg érvényes szabályozások mellett azonban nem tudjuk garantálni az előírások betartását, ezért a fesztivál elhalasztásáról határoztunk. Az együttesek is várták már döntésünket, mivel néhányuknak kisebb közönség előtt lehetséges a fellépésük. Rájuk természetesen számítottunk jövőre is, és ők is szívesen jönnek.

Martonfalvi Miklós

TARTALOM

- 2021-ben is csendes lesz a Kápolna dombja augusztusban 1
- Önkormányzati hírek 2
- Húsvéti játékra hívtuk a családokat 3
- Szemétszedés 3
- Ballagás 4
- Megkérdeztük 5
- Virágok, emlékek, csend 5
- Búcsú a nagycsoportos óvodásoktól 6
- Pillanatképek az óvoda életéből 7
- Közösségek hete 8
- „Jó szívvel adom, fogadd szeretettel” 9
- Múltidéző – 25 évvel ezelőtt írták A sitkei harangozó 10
- Hírek, információk egyházközségünk életéről 11
- Kitüntetések március 15-e alkalmából 12
- Regösök húrján 12
- A „CseppetSem!” sütőolaj-begyűjtési programhoz csatlakozott önkormányzatunk 12
- Vásárlás a koronavírus-járvány alatt 13
- Sporttörténelmi siker: bronzérmes lett a sitkei tekecsapat az NB2-ben 14–15
- Kétszázadiként csatlakozott a 83. Poppr Emil területvédelmi zászlóaljhoz 15
- Nehéz szezon labdarúgóink mögött 16
- Programok a nyárra 16

Önkormányzati hírek

A veszélyhelyzet kihirdetéséről és a veszélyhelyzeti intézkedések hatálybalépéséről szóló 27/2021. (I.29.) Korm. rendelet, valamint a koronavírus-világjárvány elleni védekezésről szóló 2021. évi I. törvény alapján a veszélyhelyzetben alkalmazni kell a katasztrófavédelemről és a hozzá kapcsolódó egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXXVIII. törvény (Kat.) 46. §-ának (4) bekezdését. A Kat. idézett rendelkezése szerint veszélyhelyzetben a települési önkormányzat képviselő-testületének feladat- és hatáskörét a polgármester gyakorolja.

Sitke Község Önkormányzata pályázatot nyújtott be az önkormányzati feladatellátást szolgáló fejlesztési támogatás igénylésére az alábbi pályázati célra:

Sitke Község Önkormányzata tulajdonában lévő 462 hrsz.-ú és 464 hrsz.-ú (Hercsehegyalja utca) ingatlanokat érintő útfelújítás.

Az Önkormányzat a tervezett felújítás költségét bruttó 13.552.420 Ft összeggel jóváhagyta. Az Önkormányzat a pályázat útján 11.519.557 Ft vissza nem térítendő támogatást igényelt. A saját forrás összegét, 2.032.863 Ft-ot az Önkormányzat 2021. évi költségvetésében biztosítja.

Sitke Község Önkormányzata 2017. 06. 22-én támogatási kérelmet nyújtott be a Vidékfejlesztési Program VP6-7.2.1-7.4.1.3-17 kódszámú pályázati felhívására Sitke községben helyi termelői piac létesítésére, illetve az önkormányzati konyha felújításának támogatására.

A benyújtott pályázat bírálata mintegy három évet vett igénybe. Az Önkormányzat részére a pályázatban megfogalmazott célok támogatására vonatkozó Támogatói Okirat 2020. november 16-án került kibocsátásra.

A Támogatói Okirat alapján a tervezett projekt pénzügyi adatai a következők szerint alakul:

- a projekt teljes költsége összesen: 90.792.929 Ft
- a projekt elszámolható összes költsége: 82.352.871 Ft
- a projekt el nem számolható költsége: 8.440.058 Ft
- vissza nem térítendő támogatás összege: 69.999.901 Ft
- a projekt megvalósításhoz szükséges önerő: 20.793.028 Ft

Sitke Község Önkormányzatának 2021. évi költségvetésében a szükséges saját forrás biztosítására nem áll rendelkezésre fedezet, ezért Sitke Község Önkormányzata a pályázatban foglalt feladatot nem tudja megvalósítani és kezdeményezi a támogatási jogviszony megszüntetését.

Sitke Község Önkormányzata pályázatot nyújtott be a Magyar Falu Program keretében „Út, híd, kerékpárgaléria létesítmény építése/felújítása” című alprogramhoz, az alábbi célra:

Sitke, Ady Endre utca burkolatának felújítása (Sitke 266 hrsz. és 269 hrsz.).

Sitke Község Önkormányzata a projekt költségét bruttó 26.999.999 Ft összeggel jóváhagyta. Az Önkormányzat a pályázat útján bruttó 26.999.999 Ft vissza nem térítendő támogatást igényelt. Elkészült a Hegyalja utca aszfaltozása is.

Sitke Község Önkormányzata hozzájárulását adta ahhoz, hogy Dr. Császár Veronika háziorvos (nyilvántartási szám: 68290) rendelési ideje 2021. május 17. napjától az alábbiak szerint módosuljon:

RENDELÉSI IDŐ Sitke községben

RENDELÉS:

- kedd.....08.00–09.00
- csütörtök.....08.00–09.00

PREVENCIÓ:

- kedd.....09.00–09.30
- csütörtök.....09.00–09.30

Fontos információ még a szülőknek, hogy dr. Horváth Magdolna gyermekorvos a veszélyhelyzet elmúltával minden hónap 3. hétfőjén 9 órától tart majd tanácsadást a sitkei orvosi rendelőben.

Vargáné Horváth Krisztina

A Hegyalja utca aszfaltozását nagyon várták az utca lakói

Húsvéti játékra hívtuk a családokat

Korábbi években húsvét előtt tojásfestésre, egy kis barkácsolásra hívtuk, vártuk falunk gyermekeit. Az idei évben azonban nem volt erre lehetőség, hisz a művelődési ház zárva volt. Így jutottunk arra az elhatározásra, hogy olyan játékot hirdetünk, amely nem csak kimozdítja a családokat, hanem tagjait szoros együttműködésre is sarkallja. Így került kiírásra a három feladtból álló „Húsvéti játék”.

Először a művelődési ház udvarán felállított tojásfára kellett felakasztani egy tojást, s mindezt fényképpel dokumentálni. Második feladat egy 13 + 1-es

totó kitöltése volt, melynek kérdéseit a parkban felállított nyuszinál találhatták meg a játékban résztvevők. Végül pedig szintén fényképet kellett készíteni vagy a húsvéti készülődésről, vagy egy húsvéti finomságról. A kitöltött totót és a fényképeket e-mailben kellett elküldeni.

Annak ellenére, hogy a versenykiírás az első három helyezett díjazásáról szólt, a zsűri két első helyezésről és két különdíjról is döntött:

I. hely	Horváth Olivér
I. hely	Jeczó Jázmin
II. hely	Gróf Bálint és családja
III. hely	Mórocz László és családja

Gróf Lászlóné

Mórocz Natália, Kira és Lolita

Gróf Barna, Soma és Vencel

Horváth Olivér

Jeczó Jázmin

Elekes Marcell

Varga Jázmin

Szemétszedés

A Községek hete Zöld, zöldebb, legzöldebb alprogramjához csatlakoztunk a május eleji közösségi hulladékgyűjtéssel, amihez a község lakosainak segítségét kértük.

A borongós, esőt sejtető idő ellenére szerencsére voltak önkénteseink, így

Akiket az esőre álló idő sem tántorított el az önkéntes munkától

el tudtunk indulni a Kossuth utcán két irányba, hogy az árkokat megtisztítsuk. Sajnos az eső közbeszólt, nem

jutottunk teljesen a végére, de így is több zsák szemetet szedtünk össze. Autóval, biciklivel vagy akár gyalogosan közlekedve talán fel sem tűnik, de ha jobban megnézzük, láthatjuk, hogy bizony van mit felvenni a földről.

Visszaérve egy jó hangulatú beszélgetés mellett megvendégeltük segítőinket, akiknek ezúton is köszönjük a részvétel!

Jenei Krisztina

Ady Endre:

Üzenet egykori iskolámba

(részlet)

Én iskolám, köszönöm most neked,
Hogy az eljött élet-csaták között
Volt mindig hozzám víg üzeneted.

Tápláltad tovább bennem az erőt,
Szeretni az embert és küzdeni
S hűn állni meg Isten s ember előtt.

Június van s nagyon magam vagyok
S kísértének élt éltém árnyai
S az elbocsátó iskolapadok.

S én, vén diák, szívem fölemelem
S így üdvözlöm a mindig újakat:
Föl, föl, fiúk, csak semmi félelem.

Bár zord a harc, megéri a világ,
Ha az ember az marad, ami volt:
Nemes, küzdő, szabadlelkű diák.

Ballagás

Kimaradt az ő életükből is...

Tavaly májusban szinte hihetetlennek tűnt, hogy a 12. osztályosok ballagás nélkül fejezik be középiskolájukat. Akkor azt hittük, ez egyszeri és megismételhetetlen lesz életünkben. Arra viszont senki sem mert gondolni, hogy a következő évben végző diákoknak sem adatik meg az a felemelő érzés, hogy egymás vállát fogva, énekelve végigjárják iskolájuk minden tantermét, hogy a szóbeli vizsgákon egymást biztassák, hogy az érettségi banketton utoljára még együtt legyenek. Községünkben ötven tettek írásbeli vizsgát ebben az év-

ben, s gyakorlatilag ezzel le is zárultak számukra a középiskolás évek. Vannak, akik munkát keresnek közülük, s vannak, akik tovább szeretnének tanulni.

Szívből kívánjuk, hogy kárpótoljon benneteket a sors a sok-sok elmaradt élményért megértő, segítő munkatársakkal, évfolyamtársakkal. Nyíljon ki előttetek az élet kapuja! Legyen tele életetek felfedezésekkel és csodákkal, utatokon kísérjen végig benneteket egészség, öröm, szerencse és szeretet!

A szerkesztőség

Györgyi Mátyás

Kéthelyi Nóra Mária

Magyar Balázs

Pongrácz Dániel

Poós Máté

Megkérdeztük

A végzősök közül megkérdeztük Kéthelyi Nórát, Györgyi Mátyást és Poós Mátét, hogy osszák meg velünk, hogy élték meg életük nem éppen könnyű szakaszát, s merre visz tovább az útjuk. Így foglalták szavakba:

KÉTHELYI NÓRA

Emlékszem még, amikor októberben kaptuk a hírt, hogy másnap már nem kell iskolába mennünk. Először a boldogság, majd az ijedtség lett úrrá rajtunk. Mindenki kérdően nézett a másikra, hogyan fogunk így leérettségizni?

Számomra az online oktatás nem egyfajta nehézséget, mindinkább segítséget jelentett. Több időm jutott tanulásra és egy-egy online tanítási nap után sem voltam annyira fáradt. Aztán ahogy múltak a napok, kezdett hiányozni a megszokott környezet, a tanórák, a barátaim, a mindennapi utazás és ezen csak az enyhített, mikor néhanapján bejártunk az iskolába, hogy átbeszéljük a bonyolultabb témaköröket. Április végére már kezdett elveszni a motivációnk, akkor, amikor a legnagyobb szükség lett volna rá. Ilyenkor kicsit lazítottunk és segítettük egymást a tanulásban.

Aztán eljött a ballagás napja. Sosem vártam túlságosan, mert nem szerettem a nagy felhajtást, azonban, amikor megnéztem élő közvetítésben az ünnepséget, majd diáktársaink által nekünk

készített búcsú videót, összeszorult a szívem és éreztem, hogy milyen sokat is vesztettem. Jó lett volna utoljára együtt lenni az osztálytársaimmal és köszönetet mondani, elbúcsúzni a tanárainktól és az iskolától.

Az idei és a tavalyi év abban is más volt az előzőekhez képest, hogy csak írásban vizsgáztunk. Ez számomra inkább jelentett megkönnyebbülést, mint problémaforrást, mivel mindig is írásban voltam erősebb.

A továbbiakban az iskolában szeretnék maradni egy évet és szakmát szerezni, majd egyetemen folytatnám tanulmányaimat gyógytornászként.

GYÖRGYI MÁTYÁS

Nekem személy szerint megkönnyítette az életem abból a szempontból, hogy több szabadidőm volt. Nem kellett 6-kor kelnem és nem 4-re értem haza. Viszont abból a szempontból meg rossz volt, hogy nem tudtunk rendesen tanulni és felkészülni az érettségire. Engem nagyon rosszul érintett, hogy elmaradt a ballagás, így nem volt méltó lezárása ennek a 4 évnek. Az érettségi szerintem nem volt nehéz és nagyon jó volt, hogy elmaradt a szóbeli. Ez csak annak volt negatív, aki tovább szeretett volna tanulni, vagy akinek jobban megy a szóbeli megméréstetés. Igazság szerint nekem még nincs vége a középiskolának, mert van még egy szakmai évem, de nagyon örülök, hogy már túl vagyok a nehezen.

POÓS MÁTÉ

Az online oktatás számomra egész békés volt. Csendes környezetben tudtam nyugodtan megcsinálni a házi feladataimat és figyelni a tanárimra messze a zajos osztálytársaimtól. Ennek ellenére kezdtem nagyon hiányolni a közeli barátaimat és a kedvenc tanárimat. Az érettségire való felkészülés elég stresszes volt számomra. Amikor meghallottam, hogy elmarad a szóbeli vizsga, teljesen kétségbe voltam esve, a fél tanévet a szóbeli tételek megtanulásával töltöttem, mert abban a hitben éltem, hogy az a könnyebb, de az a végére teljesen hiábavalóvá vált, utána meg már emiatt elkezdtem egy kicsit rettegni az írásbelitől. Ám egy tanárom később megnyugtatóan ezzel az egy mondattal: „Az írásbelinél nem emlékezni kell, hanem gondolkodni”. Ennek hallatán minden kétségem elszállt és sikeresen le tudtam érettségizni. Ami ezután következik, az még számomra ismeretlen. A családom majd segít nekem olyan szakmát és munkát keresni, amelyben meg tudok állni a saját lábamon, és be tudok illeszkedni majd a felnőttek világába. Mehetnék főiskolára is, de az a baj, hogy autistaként az ilyen hely nem való nekem, olyan szakmára vagy munkahelyre van elképzelésem, ahol csendes, zárt környezetben tudom végezni a munkámat, és ahol a kollégáimat a barátaimmá tehetem.

Virágok, emlékek, csend

Finom fekete földbe,
Futómuskátlit ültettem,
Nagy lelkesedéssel.
Ablakomba helyeztem,
Elégedett életérzéssel.
Mályva-színű köntösben,
Gondolataimba merülve,
Ülök, szobám mély csendjében.

Az asztalon anyám virágos csuporkája,
És az emlékezet pislákoló gyertyája.
Mellette családi albumba rendezve,
Fiatalkori fényképek özöne.
Zajos, nagy találkozások, utazások,
Séta a zenélő zadari tengerparti sétányon.

Szeretettel: **Könczöl Lászlóné sz. Kiss Magdolna**

Búcsú a nagycsoportos óvodásoktól

Kedves Noémi, Maja, Szofi, Előd, Csabi, Levente!

Nagycsoportosok vagytok, iskolába készültök. Nagyon gyorsan elszaladt ez a három év, amit itt töltöttetek nálunk! Soha nem felejtjük el azt a napot, amikor először jöttetek óvodába. Volt, aki az első pillanattól úgy viselkedett, mintha világegyetében óvodába járt volna, volt, aki lassan, óvatosan fedezte fel előbb a csoportszobát, majd az udvart, volt, aki egész nap az óvó néni ölében akart ülni, s bizony volt olyan is, aki sírva kapaszkodott az anyukájába. Ölegettük, vigasztalgtattuk a sírókat, biztattuk a félénkeket, óvtuk azokat, akik túlon túl bátornak mutatkoztak, s közben arra gondoltunk, milyen nagy büszkeség és boldogság számunkra, hogy ezek a családok a legféltettebb kincseiket, gyermekeiket ránk bízta. Minden gyermek külön kis világegyetem, nincs köztük két egyforma, s valóságos csoda látni, ahogy nőnek, látni, mint lesznek egyre önállóbbak: saját vicceket találnak ki, bűbajos történeteket mesélnek nekünk, bátrak és kezdeményezőkések, s egyszer csak azon kapjuk magunkat, hogy már ki is nőtték a mi kis óvodánkat, s az iskolába készülődnek.

izgalmas élményekkel gazdagodtok, és rengeteg fontos dolgot tanultok majd az iskolában. Soha ne feledjétek, hogy mi mindig visszavárunk egy ölelésre, egy puszira, egy élménybeszámolóra!

Timi néni és Julcsi néni

Az óvodások és szüleik köszönetét Magyar Georgina öntötte szavakba, és a ballagáson így búcsúzott a ballagók nevében az óvó néniktől és a dadus nénitől:

Kedves Timi, Julcsi és Marianna néni!

Eljött ez a nap is, talán sokkal gyorsabban, mint azt mindnyájan gondoltuk volna. 4 év, amit gyermekeink e falak között töltöttek nagy-nagy szeretetben. Nem is tudom szavakba önteni a hálánkat. Csak azt tudom, hogy 4 évvel ezelőtt nyugodt szívvel bízunk Rátok a gyermekeinket. Kedves Timi néni! Ez az évéd több szempontból is más volt. Te mégis rendíthetetlenül helyt álltál, gyermekeinket, s minket, szülőket sem hagytál egy percre sem cserben. Nagyon hálásak vagyunk Neked ezért, köszönjük szépen. Kedves Julcsi néni! Örülünk, hogy részese lettél kis csapatunknak! Kívánjuk, hogy még nagyon sokáig velünk maradj, hiszen ettől is különleges a mi ovink, ugyanis itt dolgoznak a legtündéribb óvó nénik! Nem tréfálok, azt hiszem, minden gyermek olyan óvónőket kívánna magának, amilyenek Ti vagytok. Mi, szülők hálásak vagyunk, hogy csemetéink a nap nagy részében olyan jó emberekkel vannak, mint Ti. Szeretnénk köszönetet mondani a mosolyért, a simogatásért, a sok-sok biztatásért, a dorgálásért, a mondókaért, a mesékért, a barátságért, a hámozott gyümölcsért, a jóért, a megbocsátásért, a mindennapi biztonságért, a szeretettel teli ölelésért, az áldozatos munkátokért, egyszerűen MINDENÉrt, amit az elmúlt években gyermeinkért s értünk tettetek! Nem szerettem volna közhelyes idézetekkel tarkítani beszédemet, de aztán rá kellett jönnöm, hogy talán a legjobban mégiscsak az alábbi idézettel tudom kifejezni, érzékeltetni a köszönetünket. Hallgassátok sok szeretettel!

„Az élet egyik szépsége az, hogy bár sok mindent elveszíthetsz, de azt sosem, amit te adtál másoknak. Amint ezt megérted, rájössz, hogy életed valódi minősége azok szívdobbanásában rejlik, akik hálásak azért, hogy te létezel.”

A búcsúzó nagycsoportosok nevelőikkel

Ahogy mondani szokás, az egyik szemünk sír, a másik nevet. Sír, hiszen nagyon fáj a búcsú, nagyon fogtok hiányozni nekünk, de nevet is, mert tudjuk, milyen jól fel fogjátok találni magatokat az iskola világában, milyen magabiztosak lesztek, könnyen alkalmazkodtok az új szokásokhoz, és megértitek az új szabályokat. Sok új barátot szereztek majd,

Pillanatképek az óvoda életéből

Közösségek hete

A Közösségek hete alkalmából Sitke önkéntes szepítőivel, Viczmándi Józsefnével (Ildi), Németh Rafaelelével (Ili néni) és Orbán Endrével (Joli néni) az általuk végzett munkáról, motivációjukról és barátságukról beszélgettünk.

Mindhárman rengeteg időt és energiát fektetnek abba nap mint nap, hogy településünket szebbé varázsolják. Virágokat ültetnek, rendezik a park és a temető környékét, ha kell, árkot pucolnak, ágakat hordanak, és még sorolhatnám. Teszik mindezt önzetlenül, értünk, a faluért, a természetért.

– *Mi motiválja a sok önkéntes munka elvégzésére?*

ILI: – Nekem a föld szeretete gyerekorban kezdődött. Négyen vagyunk testvérek, négyfelé volt nyáron a kiskert osztva és mindenkinek megvolt, amit rendbe kellett tenni. Én attól fogva a földhöz ragadtam, olyannyira, hogy középiskolának is a mezőgazdasági technikumot választottam. Azó-

romra –, hogy jövőre meglátom-e újra, ahogy hajtanak a fáim.

Nekem nem kell mondani, hogy ezt söpörd össze, számomra ez nem munka, hanem hobbi.

Sitkét imádom, szülőfalumnak tekintem, szeretem az embereket, mert sok jó ember van. Szívesen teszek a közeért, nem várok érte semmit a köszöneten kívül, viszont ahhoz ragaszkodom, mert úgy gondolom, hogy azért az ember megérdemli, hogy legalább észrevegyék és megköszönjék a munkáját.

ILDI: – Nekem úgy indul és zárul a napom, hogy minden este körbejárom a kertemet, megnézem a virágaimat, amelyik virágzik, azt megdicsérem. Egy növény, amikor nyílik, gyönyörű szép, akkor az ember elégedett, hogy van látszata a munkájának. Mellesleg meg egy jó délutánt szerzünk magunknak, egymásnak. Ez nem teadélután, nem beülünk valahova, hanem kimegyünk az árok szélére, eszünk, énekelünk. Észre se vesszük, hogy dolgozunk, mert jó kedvvel csináljuk, meg közösségben vagyunk.

közgazdaságban én is mezőgazdasági tagozatos voltam, úgyhogy nekem is van kötődésem, meg az apukám is tsz-ben volt, falusi emberként, tősgyökeres sitkeiként, hegyünk, földjeink voltak, ebbe nőttünk bele.

JOLI: – Igen, beleneveltek minket a munkába. Én is megcsináltam otthon mindent. Aztán az ember ezt viszi tovább felnőttként saját magánál is.

Szívesen csináljuk, mert az ember önzetlenül segít, meg a faluért tesszük, hogy szép legyen minden. A buszmegállót is azért kezdtem el. Egy évben egyszer megpucoltam az ablakokat, amióta Ildi is nyugdíjas és több ideje van, ő is segít. Szeretjük, ha rend van, ha szép a park is, meg az ember környezete.

– *Azt mondják, minél többet adsz, annál többet kapsz vissza. Egyetértene ezzel?*

ILI: – Sajnos nem minden esetben. Persze itt nem anyagiakra gondolok. Nem mindegy, kinek adod, mert van, aki lelkileg nem tudja visszafizetni, ahhoz meg kell találni azt az embert, aki velem együtt érez.

ILDI: – Nálunk is többször felmerült a Nyugdíjas klubban, hogy ezeket a munkákat miért nem a fiatalok csinálják. De mindenki tudja, hogy a fiataloknak mennyi elfoglaltsága van, munkahely, család és most már az elvárások is mások, ezért nekik nincs idejük még a közösségért is dolgozni. Én úgy gondolom, hogy aki megérte ezt a kort, elment nyugdíjba és egészsége engedi, annak azért ennyi mozgás, meg ennyi közösségi munka nem árt. De nem mindenki gondolja úgy, hogy önzetlenül érdemes adni. Tőlem is többen kérdezték, miért csinálom, mit kapok ezért? Azért csinálom, hogy falunk szebb, rendezettebb, gondozottabb legyen.

– *Megállnak a falu lakói beszélgetni, amikor önkéntes munkát végeznek? Odamennek az emberek?*

ILDI: – Nagyritkán. Vannak páran, akik ránk kiabálnak, hogy „Jaj, de ügyesek vagytok!”, de olyanok is, akik nem akarnak minket észrevenni. Nincs

ta is szeretem a növényeket, állatokat egyaránt. Szeretem a természetet, a fákat megsimogatom, bokraimat megélelem. Ahogy ősszel lehullanak a levelek, én valósággal megsiratom őket. Csak azért siratom – tekintettel a ko-

Szeretjük egymást, megtaláljuk a közös hangot. Igazából ott kezdődik a dolog, hogy az ember szereti, élvezi ezt csinálni, aki nem szeret dolgozni, aki nem közösségi ember, annak ez nem jelent semmi élményt. Egyébként a

ezzel semmi gond, majd, ha virágzik, amit elültettünk, talán észreveszik.

ILI: – Meg olyan is van, aki megjegyzi, hogy otthon nem talál munkát?

JOLI: – Nekem nincs bajom az emberekkel, nem is vagyok annyira bőbeszédű. Megcsinálom a dolgomat, akár itt a parkban, akár otthon. Szó nem érte a ház elejét, mert mindenkinek tetszik, hogy milyen szép rendet csináltunk.

– *Kapnak segítséget a falubeliektől? Volt olyan, aki megkérdezte, hogy segítsen-e vagy beállt volna dolgozni?*

ILDI: – A Nusi, a Pénzes Imréné besegített azzal, hogy megöntözte a virágokat. Tibi a szakemberünk, ő sokat segít. Fákat kivágja, összefűrésze. Szívesen jön, jól érzi magát velünk. Meg szükség van férfierőre is. De rajtuk kívül senki nem mondta, hogy társulna hozzánk. A Nyugdíjas klubnak van egy olyan vállalása, hogy ősszel a parkot és a temető környékét rendezzük, és összegereblyezzük a lehullott leveleket. Ez már Borbély Laci bácsi vezetése alatt is így volt.

ILI: – Meg azért mondjuk csak ki, hogy a polgármesterünk is sok mindent tett

azért, hogy a falu ilyen szép és rendezett legyen. Az összegereblyézett leveleket is mindig ő viszi el autóval, igaz tavaly már a Müller Jóska is elvitt egy nagy pótkocsival.

– *Sokan azért nem vállalnak önkéntes munkát, mert úgy gondolják, annyi idő alatt, amennyit ebbe befektetnek, már pénzt is kereshetnek. Mi az, ami a pénzt kompenzálni tudja?*

ILI: – Én mindig a koromra hivatkozok. Engem az nyugtat meg, hogy könnyebb úgy elmenni ebből a világból, hogy jót hagyok magam után. Én ennek vagyok híve, így élem meg a napjaimat, hogy egymást tiszteletben tartani az a minimum. Olyan rövid ez az élet. Az ember várta a nyugdíjas kort, csak arra nem gondolt, hogy meg is öregszik arra.

ILDI: – Kell, hogy az embernek legyen valami célja. Persze elvan az ember otthon is, dolgozgat, olvas, meg zenét hallgat, de azért nekem hiányzik a közösség. Én mindig is közösségi ember voltam, szeretem a pörgést. Nem egész nap otthon üldögélő típus vagyok. Azt nem lehet pénzzel kifejezni, amikor a játszótérre vagy a sportöltözőbe érkezők megdicsérik a parkosítást vagy a muskátlis ablakokat.

JOLI: – Mind a hárman ilyenek vagyunk.

ILDI: – Én azt mondom, hogy aki megéri a nyugdíjat, örüljön neki, akinek egészsége van, az még jobban örüljön, és aki teheti, segítsen másoknak, akár egyénileg, akár máshogyan. Mi egymásnak is segítünk, mert amikor fát hasogattam, a Joli rögtön jött és segített.

JOLI: – Szívesen tettem, amit tudok, megcsinállok. Egymásnak is segítünk szívesen. Ilinél is vágunk fát az Ildivel. Álmomban sem gondoltam volna, hogy mi hárman együtt fogunk dolgozni. Aztán mégis úgy összejöttünk, hogy szívesen dolgozunk együtt. De nem számítottam rá, hogy ilyen jó csapat leszünk.

ILI: – Engem az tart életben, hogy hárman vagyunk és olyan jó ez a közösség, nevetünk, beszélgetünk, énekelünk, imádkozunk, mindent csinálunk. Táskából előjön egy kis sütemény, a Joli mindig hoz valamit. De az a szerencsés ember, aki ki tudja magának építeni ezt a kört. Hogy vannak emberek, akikre számíthatok. Jönnek, ha valami van, vagy csak beszélni akarok, felhívhatom őket, ez egy megnyugvás az ember életében.

Jenei Krisztina

„Jó szívvel adom, fogadd szeretettel”

Ez lett a mottója annak a kis közösségnek, melynek mozdatórugója, kitalálója Györgyiné Körösmezei Ágnes. A cél az volt, hogy tavasszal a felesleges zöldség- és virágmagok, virághagymák, növények gazdát cseréljenek, illetve gazdára találjanak. A magok elhelyezésére az önkormányzat előtt alakítottunk ki helyet. Jó érzés volt látni, hogy szinte napról napra újult a kínálat, s az ültetési szezon végére az utolsó mag is elfogyott. Most a palánták cseréjére van lehetőség. Reméljük, ősszel ismét elindul a cserebere, és falunk lakói ugyanilyen vagy talán még nagyobb lelkesedéssel adják oda egymásnak a náluk felhalmozódó, de másnak örömet okozó magokat, növényeket.

Gróf Lászlóné

MÚLTIDÉZŐ | 25 évvel ezelőtt írták

A sitkei harangozó

A Petőfi u. 20. számú házból reggel, délben és este, amikor a harangozás ideje elérkezik, kilép a kapun egy zömök, 80. évét taposó férfi. Öreges léptekkel elhalad a jelenleg lakatlan parókia előtt, kiséssel jobbra tartva felballag az enyhe emelkedőn és kinyitja a római katolikus templom rácsos ajtaját. Belép az előtérbe, megragadja a harangkötelet és elharangozza a két vagy három verset, ami éppen időszerű. Aztán visszalépdél az öreg házba és Margitkával, élete párjával kettecskén élők megszokott életüket. A gyerekek már rég kirepültek. Jóska és Andris gyakran meglátogatja őket, a Budapesten élő Zsuzsa lányuk és a Somogy megyei Köcsén lakó Jancsi fiuk azonban ritkábban jut el a szülői házba. Az idős bácsi, a falu Jani bácsija évekkel ezelőtt a falu legjobb nótázója és szavalója volt. A citerazene-karnak még ma is aktív tagja.

Még régebben, több mint fél évszázada a magyar királyi honvéd Légierő egyik legmókányabb hajóztávírársz őrmestere volt Jenei János. Jó kedélyű, katonás fiatalember volt. 1943 őszén őt is Jasionkára vezényelték, az akkor már legendás hírű Lévy Győző százados újjá szerveződő 102/2. Stuka-századához. Kelltek az új hajózáók, mert Lévy századosnak akkorra már csak négy gépszemélyzete maradt. Azok közül is két pilótát és két rádióst annyira megviselt a zuhanóbombázó-szolgálat, hogy a repülőorvosi vizsgálatnál kiderült: további zuhanóbombázó-szolgálatra alkalmatlanok. Jasionkáról előbb Sárospatakra, azután Kolozsvár-Szamosfalvára, végül Kolozsvárra vezényelték

Jenei János (jobbról) bajtársaival munka közben

alakulatunkat. Itt történt meg az új emberek harciképzése is.

Az újonnan érkezettek közül Róza János szakaszvezető pilótát és Almási Bálint szakaszvezető rádióst régi bajtársként üdvözölhettük, mert ők gyógykezelésre kerültek vissza 1943-ban a hátszországba. Az új bajtársaknak mi, a túlélők tartottuk meg a harciképzést. Átadtuk harci tapasztalatainkat, melyekkel bőven rendelkezünk. Az újak sokra értékelték a hadiszerezencsénket, amely elengedhetetlen a túléléshez.

Jenei János őrm. becenevét is a sajátos, egyéni humorának köszönhetette. Már folytak a gyakorló repülések a Veszprémből kölcsönkapott, lehasznált Ju-87B2-es Stukákkal. Egy borús, esős napon, amely nem volt alkalmas a repülésre, tantermi foglalkozás volt. Ismertetésre kerültek olyan megtörtént esetek, amelyekből a túlélés lehetőségeit elemeztük.

Másnap reggel, ragyogó napsütésben gyakorló repüléshez készültünk. Már min-

denki a gyülekezési helyen volt, csak Jenei hiányzott. Egyszer csak megjelenik oldalról, hogy mindenki jól lássa, és határozott, hosszú léptekkel, vállán egy favágó fejszével a repülőgépek felé tart. Valaki felkiált: „Ott jön Uz Bence!” Ször Atya magához inti, s megkérdi: – Mi van, Bence, ez a sokat emlegetett csodafegyver? – Nem, százados úr! Ha átvágódik velünk a repülőgép, én nem fogok beszorulni. Ezzel a fejszével vágom ki magam! Tréfájával saját maga keresztapja lett, mert az Uz Bence vagy rövidebben Bence becenevet bajtársi körben még ma is viseli.

Jenei őrmester 1944. június végétől augusztus végéig fejsze nélkül is vitézül helyt állt az első vonalban. Molnár Ferenc fhdgy. elsőtiszt, 2. rajparancsnok pilótával 47 bevetésen vett részt, 23 alkalommal kerültek légi harcba, és egy igazolt légi győzelme van. Amikor 1944. szeptember végén a 102/2. Zuhanóbombázó század befejezte működését, a pilótákat áthe-

lyezték a Focke-Wulf 190-es, egyszemélyes vadászbombázó repülőgépekre, a hajóztávírárszok főlegessé váltak, de a tervezett áthelyezésükre valószínűleg az állandó frontvonalváltás miatt nem kerülhetett sor. Mindegyikünk alkalmi feladatokkal érte meg a háború végét.

Amikor 1945. március végén, az akkor már 102. Csatarepülő osztállyá szervezett alakulatunkat Ausztriába vezényelték, a sebesült Kazár László főhadnaggyal és az őt az égő gépből kiemelő szintén sebesült Kertai József őrmesterrel együtt – nem tudjuk miért – Jenei őrmester és Csontos Géza szakaszvezető Süssenbachba kerültek Keresztes őrnagy alakulatához. Innen Jenei november 16-án került haza Magyarországra.

Hosszú évtizedekig nem találkoztunk. Nem volt tanácsos a régi hagyományok és a bajtársi kötődések ápolása. Megértük, hogy ami akkor bűn volt, az ismét erénnyé változott. Tűzhányóként tört fel szívünkbe az évtizedekig visszafolytásra ítélt bajtársi együvé tartozás érzése, és amíg a sors engedi, igyekszünk minél gyakrabban látogatni egymást.

Azok, akik más kontinensen találták meg a boldogulásukat, amikor tehetik, ellátogatnak az Óhazába. Olyankor hangulatos „Stukás” találkozókat rendezünk nálunk. Horváth Sándor bajtársunk szavaival élve: amíg élünk, emlékezünk.

Székesfehérvár, 1996. július 22.

Vitéz Tarlós József

Magyar Szárnyak

XXIV. évf. 1996. 24. szám

Hírek, információk egyházközségünk életéről

Dr. Veres András püspök úr 2012. augusztus 1-től Balasi István plébános urat bízta meg a Gércei Plébánia vezetésével, melyhez egyházközségünk is tartozik. Az elmúlt közel egy évtizedben nem csak esperesi rangot kapott, hanem ez idő alatt szépültek, korszerűsödtek egyházközségünk épületei is.

– Kérem, mondja el a Sitkei Hírek olvasóinak, milyen fejlesztések történtek idehelyezése óta!

– 9 éve kerültem erre a plébániára, aminek egy lelkipásztori helye a sitkei volt plébánia. Nagyon elhagyatott állapotban volt. Az épületek egy része életveszélyes állapotban, a park elvadult erdőként vette körbe. Bár egy család itt lakott, de mégis az épületek nagyon rossz állapotban voltak. Ferenc pápa mondta az egyház vezetőinek, hogy a garázsokat alakítsuk közösségi házzá. Nálunk, Sitkén az egykori istállónak lett ez a sorsa. Folyamatosan, a lehetőségeknek megfelelően kerültek átalakításra az itteni épületek és a körülvevő park. Minden család tudja, hogy egy háznak a fenntartása folyamatos munkát igényel. Az egykori romos istálló ma már korszerű klimatizált közösségi házként várja a nyári táborozókat, családi rendezvényeket, programokat. A járványhelyzet előtt is és most, a pandémia után is egyre inkább kedvelt helyszínné vált a sitkei egyházi ingatlan.

– Készülnek a közösségi ház nyitására?

– A lehetőségek szerint a zárva tartás alatt felújításokat végeztünk el. Pl.: járólap csere, konyha átrendezése stb. A közösségi ház már kisebb, a szabályok által megengedett programokat tartott. A nyár közeledtével hittanos és ifjúsági táborokat veszünk fel a naptárba és szervezzük folyamatosan.

– A facebookon Zarándok szálló néven szerepel a Dr. Saly László Községi ház. Miért?

– Legalább 20 éve biztos, hogy járnak táborozók a sitkei egyházi területen. Dr. Székely János püspökkel megbeszélve döntöttünk úgy, hogy hivatalosan bejelentett formában is működtetjük a közösségi helyet, Dr. Saly László gyermek és ifjúsági tábor név alatt. Ennek egyszerűsített neve „Zarándok szálló”. Mi-

A plébánia tetején lévő napelemek biztosítják az épületek áramellátását

vel nemcsak plébánosként, hanem esperesként is vannak feladataim, ennek a helynek a vezetését Rozmánné Nagy Tifanira bízam. Ő írja be a naptárba a különböző rendezvényeket, táborokat, illetve ő szervezi is ezeket.

– Milyen alkalmakra lehet igénybe venni?

– A közösségi házat igénybe lehet venni még például kisebb rendezvények megtartására (esküvő, születésnap, névnap, bankett, évforduló, keresztelő, bérmlás, elsőáldozás és egyéb családi rendezvényekre).

– A Kormány Magyar Templom-felújítási Programja révén 15 millió Ft jut az épületet érintő munkálatokra. Mindez hozzájárul a helyi egyházi építészeti örökségének méltó megőrzéséhez és a falu egyik jelképének megszüpüléséhez. Mire lesz elég a 15 milliós templom-felújítási támogatás?

– A Szentháromság-templom a falusi templomokat tekintve nagyon mondható. 15 millió forint nagy összeg, de ha az áfát levonjuk, lényegesen kevesebb marad belőle. Műemlék épületnél kell műemlékvédelmi szakvizsgálóval rendelkező mérnököt is felkérni a tervezési munkára. Puklerné Kovács Erika örömmel vállalta ezt a feladatot, műszaki ellenőrnek is lennie kell, tervtanács elé kell vinni a leendő munkákat. A legfőbb feladat a falban lévő vízszelvény megakadályozása, tehát a szigetelés megoldása. Erre többféle módszer van, a tervtanács fogja eldönteni, hogy melyik a legideálisabb a mi esetünkben.

– A több mint egy éve kezdődött járvány miatt – főleg az idősebbek közül – többen is távol maradtak a szentmiséktől. Az otthonmaradottak – az online közvetítéseknek köszönhetően – bekapcsolódhattak a szertartásokba, melyek úgy hallottam, kedvező visszhangra találtak.

– Igen, rendkívül jól fogadták, és sokan örültek, hogy a vírus alatt is követni tudták a szentmiséket. Rozmán Szabolcs a facebookon a plébánia oldalán osztotta meg az élő videót. Megdöbbenett, amikor láttam, hogy egy-egy alkalommal 3000 fölötti nézettsége volt az itt közvetített szentmisének. Kapunk visszajelzést Németországból, Nagy-Britanniából és Svájcban is.

Itt szeretném megjegyezni a következőket. Ismét kötelező a katolikus híveknek vasárnaponként szentmisén részt venniük, miután a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) viszszaavonta a korábbi általános felmentést. Az általános morális elvek továbbra is érvényesek, így aki az élethelyzete, például betegség vagy karantén miatt nem vehet részt személyesen a szentmisén, az „a vasárnapot továbbra is egyéni imával, a Szentírás olvasásával, zsolozsma végzésével, szentmise-közvetítésbe való bekapcsolódással vagy más módon szentelje meg”.

– Köszönöm a beszélgetést. Kívánom, hogy a Jőisten segítse továbbiakban is munkáját, s vegye körül hívő és szerető közösség.

Gróf Lászlóné

Kitüntetések március 15-e alkalmából

Vas megye érdekében végzett kimagasló szakmai, hivatásbeli érdemek, eredmények és teljesítmények, a megye gazdasági, kulturális és társadalmi fejlődéséért végzett tevékenység elismerésül – március 15-e alkalmából – a Vas Megyei Közgyűlés 11/2021. (III.04.) számú elnöki határozata alapján községeinkhöz kötődő személyek is részesültek kitüntetésben.

„Vas Megye Szolgálatáért Egészségügyi Tagozata” elismerésben részesült:

Dr. Császár Veronika háziorvos, Császár Medical Egészségügyi Kft.

2012-ben vette át a sárvári III. számú felnőtt háziorvosi körzet és Sitke község lakosságának gyógyító-megelőző alapellátását, emellett ellátja a központi háziorvosi ügyeleti szolgálat ügyeletvezetői teendőit is. Példaértékű hivatástudattal, kiváló szakmai felkészültséggel végzi munkáját, betegei mindig számíthatnak segítőkészségére, empátiájára, emberségére.

„Vas Megye Szolgálatáért Kulturális Tagozata” elismerésben részesült:

Bruckner Roland, a Soltis Lajos Színház társulatának tagja

Diákszínjátszóként már 15 éves korától játszott a társulat előadásában, mára országszerte ismert vezető színész, sőt határainkon túl is több ezer magyar ember ismeri. Vendégszínészként több társulatnál is játszott már. Magyarországi, nemzeti és nemzetközi fesztiválok többször díjazott színésze.

Gratulálunk!

Forrás: a Vas Megyei Közgyűlés honlapja

Regösök húrján

Dorka az oklevelével

2021. május 20-án Pécz Dorka, a Nádasdy Tamás Általános Iskola képviselőjeként részt vett a Regösök húrján országos vers- és prózamondó verseny regionális válogatóján, az ikervári Versünnepeken, ahol bronz minősítést ért el. Felkészítő tanára Győrváriné Sali Johanna volt. Gratulálunk.

A „CSEPPETSEM!” SÜTŐOLAJ-BEGYŰJTÉSI PROGRAMHOZ CSATLAKOZOTT ÖNKORMÁNYZATUNK

A „CseppetSem!” rendszer célja, hogy minél több önkormányzat létesítsen a területén használt sütőolajgyűjtő pontokat, hogy a lakosságnak minél kisebb erőfeszítésbe teljen az, hogy környezetbarát módon helyezze el ezt a hulladékot.

Ehhez a programhoz csatlakozott önkormányzatunk is, melynek keretében – még július hónapban – a Biotrans Kft. a művelődési ház udvarára telepíti a 240 literes, kifejezetten használt sütőolaj begyűjtéséhez kialakított kukát, melybe elhelyezhető lesz a használt sütőolaj és sütőzsiradék. Több más rendszerrel ellentétben azonban nem önteni kell a gyűjtőedénybe, hanem lezárt PET-palackban vagy befőttesüvegben kell azt behelyezni. Nem jelent problémát, ha az üveg összetörik, mert a tartalma a gyűjtőből akkor is kinyerhető. A cseppmentes leadási rendszer előnye miatt a befogadó intézménynek nem

kell tartani attól, hogy az anyag beszennyezi a gyűjtő környezetét, kiömlésveszély gyakorlatilag nincs. Minde mellett a hulladékot a gyűjtő cseréjével szállítják el az egyszerű ürítés helyett: a gyűjtőpontra minden alkalommal tisztított és fertőtlenített, új gyűjtő kerül.

A „CseppetSem!” program a környezetvédelem mellett további előnyt is jelent a csatlakozó települések számára, hisz a hasznosítást szervező Biotrans Kft. vállalja, hogy évente egy alkalommal a gyűjtőpontra összegyűlt minden hasznos kg után 25 Ft visszatérítést fizet valamely, önkormányzat által kijelölt egyesületnek.

A gyűjtőedény megérkezéséről külön értesítést küldünk majd minden házhoz.

Kérjük, legyen partnerünk a környezetet és az épített infrastruktúrát súlyosan szennyező anyag szelektív gyűjtésében!

Morgós István polgármester

Vásárlás a koronavírus-járvány alatt

Aktuális számunkban a sitkei Coop bolt dolgozóit kérdeztük meg, milyen hatással volt rájuk a világjárvány, mit tapasztaltak egy kis közösség részeként a frontvonalban.

Kérdéseimre válaszolt Pénzesné Ódor Anita boltvezető, Vörösné Horváth Ágota (Ági) és Szladovics Jánosné (Erzsi).

– A Covid most már lassan másfél éve része az életünknek. Vissza tudjátok idézni, milyen volt elsőször szembesülni vele?

ANITA: – Kezdetben – bár mindenki-ben volt félsz és betartottuk/betartattuk a szabályokat –, mivel a közvetlen környezetünkben, családjunkban, ismerősi körünkben nem hallottunk megbetegedésről, mondhatni távolinak tűnt. Leginkább a felvásárlási láz, a pánik és az ebből adódó agresszió jut eszembe elsőként. Soha nem felejttem el, hogy egy napon, egy Vasvár környéki férfi rontott be a boltba köszönés nélkül: „Van élesztő?”. Mivel volt, én mondtam neki, hogy vehet egyet, kettőt. Erre ő teljesen felháborodva kérdezett vissza, hogy miért ne vehetne akár tízet. Végül is egy rövid szóváltás után sikerült megértetni vele, hogy így nem csak az ő, de más vevő napi problémája is meg lesz oldva.

ERZSI: – Számomra meglepő volt, pontosan nem is tudtuk, hogy mivel állunk szemben. A felvásárlási láz, ami elsőként eszembe jut ezzel kapcsolatban. Fárasztó volt és általánosságban mondhatom, hogy szerintem bele is fáradtunk. Mostanra már mindnyájan azt érezzük, hogy jó lenne kilábalni ebből a helyzetből, de az igyekezet ettől függetlenül továbbra is megvan bennünk.

ÁGI: – Én nehezen éltem meg. Féltettem magamat, a családomat, a vásárlókat. Egy annyira új és szokatlan helyzetbe kerültünk, amiben új szabályokhoz kellett alkalmazkodnunk egy általános pánik mellett, hogy nyomasztónak érezttem. Ezt a pánikot mi leginkább ebben a felvásárlási lázban éreztük és nehéz volt minden igényt kielégíteni.

– Említettétek a felvásárlási lázat. Jellemzően mi fogott itt a boltban?

– Jellemzően mindenkinek szüksége volt mindenre. A kenyér, a liszt, az élesztő, a tartós élelmiszerek, konzervek, félkonzervek, májkrémek, fagyasztott hús, fagyasztott zöldségek fogtak leginkább.

A bolt dolgozói a járvány alatt is derekasan helytálltak

– Ahogy többször említettétek ti is, kezdetben sok új szabályhoz kellett alkalmazkodni, ahogy nektek, úgy a vásárlóknak is. Mesélnétek erről, ez mennyire volt könnyű vagy épp nehéz?

ERZSI: – Az, hogy elővigyázatosabbak lettünk, teljesen természetessé vált. Akarva akaratlanul többet mostunk kezdet, többet fertőtleníttünk – akár a vásárlók után is, az ajtókilincset, a kosarakat.

ANITA: – Én azt gondolom, hogy a szabálykövetés könnyen ment, vásárlói részről is. A sitkeiek esetében szerintem mondhatjuk, hogy zökkenőmentesen, például ami a maszkhasználatot illeti. Az idősebbek figyelmét kezdetben fel kellett hívni arra, hogy az orrukát is takarják el. Az idegenek, átutazó vásárlókra volt jellemző, hogy úgy gondolták, egy falusi kisboltban lehet mindent. Ilyenkor sokszor hangzott el, hogy ő épp csak befut valamiért maszk nélkül. Nekem ebből adódott többször nézeteltérésem.

ÁGI: – A kezdet kezdetén sok dologhoz kellett nekünk is alkalmazkodni. Több időre volt szükségem, míg megszoktam a maszkban és gumikesztyűben való munkavégzést. Az elején egyáltalán nem tudtuk, hogy mivel állunk szemben és minden tőlünk telhetőt megtettünk azért, hogy a családjunk véletlenül se érintkezzen rajtunk keresztül a vírussal. Így a műszakok után otthon egy teljes ruhacserét és zuhanyzást iktattunk be. Ez a szokás azért mára már elkopott, de továbbra is elővigyázatosak vagyunk. Ami a vásárlói részt illeti, azt gondolom én is, hogy a sitkeiek körében nem volt

probléma, az idegeneket tudnám én is kiemelni.

– A vásárlói szokásokat illetően van észrevételek? Változott valami?

ERZSI: – Úgy vettem észre, hogy sokkal jönnek kisboltba olyanok, akik el akarják kerülni a nagy tömegeket és a nagy bevásárlóközpontokat. A falun átutazók, akik épp munkából hazafelé tartanak, gyakrabban megállnak nálunk vásárolni, Őket most már rendszeres vásárlóknak is tekinthetjük.

ANITA: – Sok a most már idegennek nem is nevezhető átmenő vásárló, aki inkább elkerüli a nagyobb boltokat, ahol a bevásárlás mondjuk egy óráig tart. Inkább bejön ide és negyedóra alatt – lehet, hogy többért –, de megvesz mindent. A helyiekre is jellemző, hogy nagyobb bevásárlást intéznek nálunk. Általánosságban szerintem mondható, hogy senki nem szeretne már három vagy négy boltba futkosni, hanem ha meg lehet oldani és meg tudjuk rendelni, helyben veszi meg nálunk.

ÁGI: – Leginkább az mondható, hogy az első hullám alatt megnövekedett forgalom és káosz általánossá vált. A káosz alatt most elsősorban például egy reggeli dömpinget értek. Egyre több munkás csoport ugyanis nem megy be a nagyobb bevásárlóközpontba, hanem lebonyolítja nálunk a reggeli vásárlását. Így most már tényleg azt mondhatjuk, hogy az idegenek törzsvásárlókká váltak.

A bolt dolgozóinak ezúton is köszönjük eddigi munkájukat és sok sikert kívánunk a továbbiakban is!

Bozi-Vörös Zsófia

Sporttörténelmi siker: bronzérmes lett a sitkei tekecsapat az NB2-ben

Az őszi szezon végeztével 5 pontot gyűjtve, a 7. helyről várhattuk a tavaszi folytatást az NB2-es bajnokságban. A sok körbeverésnek köszönhetően minimális pontkülönbségek voltak a csapatok között, ezért titkon reméltük, ha jól alakulnak a hátralévő mérkőzéseink, akár a dobogós helyezés is elérhető közelségbe kerülhet.

Elsőként Vonyarcvashegy csapata ellen játszottunk idegenben, ahol jó játékkal sikerült megszereznünk a 2 pontot és közelebb kerültünk az élmezőnyhöz. (Vonyarcvashegy – Sitke 3:5, 2972 – 3128 fa)

Ezután a dobogóért folytatott küzdelemben egyik legnagyobb vetélytárs, Lenti csapatához látogattunk. Nagyon szoros és kiélezett csatában, az utolsó gurításoknál jobban koncentrálni sikerült a magunk javára fordítani a párharcokat. (Lenti – Sitke 2:6, 2984 – 3019 fa)

Következett hazai pályán a Zalakaros elleni mérkőzés, ahol minden játékosunknak sikerült megszereznie a csapatpontot. Ezzel a győzelemmel pontszámban beértük a többi ellenfelet és hármas holtverseny alakult ki a bronzéremért folyó csatában. (Sitke – Zalakaros 8:0, 3011 – 2920 fa)

A bajnokság élvonala, az addigi összes meccsét nyerő Nagykanizsa érkezett hozzánk. Magas színvonalú mérkőzésen Ódor Szilárd 549 fás pályacsúcsot ért el, illetve hazai csapatrekordot sikerült fel-

A Szentgotthárdon győzelmeskedő Sitke Borostyánkert tekecsapat: (álló sor: Patyi Miklós, Györkös Péter, Ódor Szilárd, Molnár Tibor, guggoló sor: Dr. Györkös Péter, Orbán Csongor, Horváth Ádám)

állítanunk 3141 fával, viszont az egyéni pontokból négyet is kis különbséggel az ellenfelünk szerzett meg, így meg kellett elégednünk végül a döntetlennel. (Sitke – Nagykanizsa 4:4, 3141 – 3106 fa)

Csákánydoroszló ellen idegenben, sok szép egyéni teljesítménnyel, nagyon

közel álltunk a bravúrhoz. Sajnos a mérkőzés végén a hazai csapat ledolgozta a hátrányát és a maga javára fordította az eredményt. (Csákánydoroszló – Sitke 5:3, 3288 – 3275 fa)

Pápa csapata ellen az utolsó hazai mérkőzésen nagyon szerettük volna bebizto-

NB. II. DÉL-NYUGATI CSOPORT TABELLA

H.	Csapat	J	Gy	D	V	Szettpont	Csapatpont	Bü	Pont
1	NK Teke SE	14	12	1	1	190,5 : 145,5	74 : 38	0	25
2	Thermalpark-Szentgotthárd VSE (NBII)	14	11	0	3	189 : 147	76,5 : 35,5	0	22
3	Sitke Borostyánkert Tekéző	14	6	2	6	172 : 164	58 : 54	0	14
4	Lenti TK	14	6	2	6	168 : 168	53 : 59	0	14
5	Pápai Vasas SE	14	6	1	7	188 : 148	58 : 54	0	13
6	Csákánydoroszlói TE II.	14	6	0	8	168,5 : 167,5	52 : 60	0	12
7	Zalakaros SE	14	5	0	9	140,5 : 195,5	45 : 67	0	10
8	Vonyarcvashegy SE	14	1	0	13	127,5 : 208,5	31,5 : 80,5	0	2

sítani a harmadik helyünket, de sajnos az egész csapat tudása alatt teljesített, így nagy vereségbe szaladtunk bele a jól teljesítő ellenfelünkkel szemben. Újra nagyon szorossá vált a küzdelem a dobogós helyekért. (Sitke – Pápa 1:7, 2912 – 3146 fa)

Legvégül a második helyezett Szentgotthárd csapatához látogattunk egy nagyon eredményes pályára. A kezdés előtt már tudtuk, ha sikerül győznünk, megszerezünk a bronzérmet. Ellenkező esetben viszont sajnos visszacsúszunk a 6. helyre. Csapatunk egész éves edzőmunkájának, motiváltságának, kitartásának köszönhetően végül nagy csatában sikerült diadalmaskodnunk az egyik legerősebb ellenféllel szemben. A mérkőzésen új egyéni és csapatrekordot állítottunk fel a játékosaink kiváló teljesítményének köszönhetően. (Szentgotthárd – Sitke 3:5, 3324 – 3384 fa: Horváth Ádám 563, Molnár Tibor 576, Orbán Csongor 546, Patyi Miklós 533, Ódor Szilárd 557, Györkös Péter 609 fa)

Összességében nagyon örülünk és büszkék vagyunk Sitke sporttörténelme első NB2-es bajnoki bronzérmének megszerzésére. A jövőben is az lesz a célunk, hogy minél szebb sikereket értsünk el közösen a legösszetartóbb társaságként.

Az NB2-es harmadik helyezett csapat tagjai: Orbán Csongor, Ódor Szilárd, Horváth Ádám, Kovács Zoltán, Molnár

Gábor, Molnár Tibor, Patyi Miklós, Györkös Péter, Dr. Györkös Péter, Viczmándi Ervin, Bertha Balázs.

A tekecsapat nevében ezúton szeretnénk megköszönni az egész éves támogatást a Kápolnáért Kulturális és Sportegyesületnek, Sitke Község Önkormányzatának, Germán Ervin pályatulajdonosnak és szurkolóinknak.

Sitkei tekecsapat

Kétszázadikként csatlakozott a 83. Poppr Emil területvédelmi zászlóaljhoz

Az ifjú szakaszvezetőt, Szalai Márk Valentint kérdeztük

Márk Szipos Antal ezredes gratulál, Fotó: Cseh Gábor

– Hogy lettél tartalékos katona?

– Gyerekkorom óta mindig is érdekelt a haditechnika, valamint a katonaság iránt. Érdekelt a szervezet felépülése, légköre, és hogy miknek kell megfelelni. Ám ezt a pályát nem választhattam, mert egészségügyi okokból nem feleltem volna meg. De pár évvel ezelőtt hallottam az önkéntes tartalékos szolgáatról, és nagyon megtetszett, hogy van lehetőségem csatlakozni, és tetszett, hogy tartalékosként olyan feladatokat láthatok el, melyekkel segíthetek az embereknek különböző helyzetekben. Megfelelés szempontjából ezen a területen nincs sok elvárás, összesen egy pszichológiai alkalmassági vizsgálat, illetve egy orvosi vélemény kell, hogy az ember tartalékos katona lehessen, és ha valakit jobban érdekel, az könnyen jelentkezhet hivatásos katonának is. Én személy szerint nagyon

ajánlom azoknak, főleg fiataloknak, akik ugyanolyan érdeklődési körrel rendelkeznek, mint én, illetve azoknak, akik szeretnének segíteni embertársaiknak, hogy könnyebben, valamint nyugodtabban érezhessék magukat!

– Felemelő érzés lehetett, hogy ilyen szeretettel fogadtak.

– Miután jelentkeztem, kiderült, hogy én vagyok a 200-dik aláíró, és ennek megünneplésére lett megrendezve ez az ünnepélyes aláírás. Az ünnepségen a kormány megbízott Úr, illetve a vezérőrnagy Úr beszédet mondott, melyben megköszönték mind a hivatásos katonák, mind a tartalékosok segítőkész és kitartó munkáját, valamint köszönetet mondtak nekem, hogy szeretnék én is ezen csapat tagja lenni. Ezután írtam alá az eskütevételemet, majd kormány megbízott Úrtól egy emléklapot, ezredes Úrtól pedig egy emléksomagot vehettem át. Nagyon jó érzés volt, hogy ilyen örömmel fogtak engem a Honvédség köreiben. Későbbiek során, miután elvégeztem a kiképzést, a Honvédség a lakhelyem környéki járásban fog alkalmazni, katasztrófavédelmi és egyéb védelmi vagy segítő feladatokat láthatok el. Példának okáért a jelenlegi járványügyi állapot során is fontos feladatokat láthatok el, ilyenek a kórházfeladatok, oltópontokon az emberek eligazítása és segítése, járőr feladatok ellátása és ehhez hasonló. Három szerződött éven belül maximum 6 hónapra hívhatnak be.

Remélem, a legjobbat fogom tudni kihozni magamból, és hogy hasznos tagja lehetek egy hasznos csapatnak.

Gróf Lászlóné

SPORT ❖ SPORT ❖ SPORT

Nehéz szezon labdarúgóink mögött

A labdarúgó-bajnokság végének közeledtével kérdeztük Poós Gusztáv szakosztályvezetőt, mi újság a sitkei csapat háza táján.

A riport készítésének napján még kettő, az őszi fordulóban elmaradt mérkőzés várt még focistáinkra. A jelen állás szerint ifistáink 16 csapat közül a 11. helyen végeznek, a felnőtt csapat a 14., innen hátrébb már semmiképp sem kerülhetünk, tehát a kiesés nem fenyeget bennünket. Összességében kijelenthetjük, hogy ilyen nehéz szezonja még nem volt csapatunknak. Nagyon sokan megbetegedtek, a szülők féltették a gyerekeket. Ennek ellenére létszámbíányosan nem kellett kiállnunk egyszer sem. Az ifjúsági csapatnál egyértelmű a fejlődés, szépen araszolnak felfelé a tabellán. S ami ennél is jobb hír talán, hogy egyre több a sitkei közöttük, s ők akarnak és szeretnek is focizni, s nem utolsósorban az edzéseken is ott vannak. A felnőtt csapatnál a kiesést szeretnénk volna elkerülni, sajnos a középmezőnybe való feljutás egyelőre csak terv maradt. Vannak, akik felületesen kísérik figye-

lemmel tevékenységünket, s csak azt látják, hogy a kiesés ellen küzdünk, azt viszont már nem biztos, hogy tudják, hogy nagyon sok csapatba leigazoltak olyan, Ausztriában játszó labdarúgókat, akik a vírushelyzet miatt ott most nem játszhattak, és egy magasabb színvonalat képviselnek. De nekik fizetni kell. Nálunk viszont fizetett játékosok továbbra sincs a csapatban, így a játékosok leigazolása nagyon nehéz feladat. Most más csapatok ificsapatából kiöregedő játékosok idecsalogatásával próbálkozunk. Jó lenne egy ambiciózus, fiatal csapatot felépíteni. Itt említeném meg, hogy a sitkei ifiből felkerülve Lakatos Dániel ösztől már a felnőtt csapatban játszik.

Ösztől a Bozsik Program keretén belül szeretnénk csapatokat indítani az óvodásoknak és kisiskolásoknak az U7-es és U9-es korosztályban. Tesszük ezt annak reményében is, hogy a gyermekeken keresztül talán többeket is megtudunk szólítani és hamarosan találkozunk velük a pálya szélén a sitkei csapat szurkolójaként. Itt is kérem a szülőket, jelezzék felénk, ha gyermekük szeretne nálunk futballozni.

A technikai feltételek fejlesztését is szem előtt tartjuk, most adtunk be pályázatot a pálya öntözőberendezésének kiépítésére és minőségének javítására. A TAO-s pályázatoknak köszönhetően nincs olyan technikai akadály, ami miatt ebben az osztályban ne tudnánk indulni. A csapatnak anyagi gondjai sincsenek, köszönhető ez egyrészt azon sitkei vállalkozóknak, akik a társasági adójukat a csapatunknak adták, így fel tudtuk tölteni a TAO-s számlákat, másrészt pedig támogatóinknak, a Kápolnáért Kulturális és Sportegyesületnek, Sitke Község Önkormányzatának és a Sárvári Security Service Kft.-nek. Itt is szeretnék köszönetet mondani minden támogatásért. Kérem őket, hogy továbbra is álljanak a csapat mellé, mert pénz nélkül sajnos nincs futball. S kérek mindenkit, akinek egy kicsit is fontos a sitkei foci, segítse a vezetőség munkáját, hisz egy csapat koordinálása nagyon sok feladattal jár. Bármilyen segítség jól jön, mindenkit szeretettel várunk közénk.

Poós Gusztáv – szakosztályvezető

Programok a nyárra

Önkormányzatunk olyan csapatépítő jellegű programok szervezését tervezi, melyeknek célja egyrészt a gyermekek pandémia helyzetből adódó bezártság-érzetének csökkentése lesz, másrészt szeretnénk lehetőséget biztosítani a szabadidő hasznos eltöltésére és alkalmat egymás megismerésére.

A tervezett programok:

2021. június 30. Kerékpártúra Hidegkútra

Közös ebéd, előadás a Farkas-erdőről, közös játék

2021. július 21. Közös fürdőzés Mesteri fürdőben

A 18 év alatti gyermekek belépőjegyét az önkormányzat fizeti.

2021. augusztus 25. Kirándulás a Ság hegyre, mozilátogatás

Buszos kirándulás, a gyerekek mozijegyét az önkormányzat biztosítja.

A programokon 7 év alatti gyermek felnőtt felügyelete mellett vehet részt.

Ahhoz, hogy a programokat előre meg tudjuk szervezni, ismernünk kell a programon részt venni szándékozók létszámát és korát, ezért jelentkezési lapot küldtünk ki a gyerekeknek, mely közösségi oldalunkon is megtalálható. Természetesen felnőttet is szívesen látunk, hisz a segítség mindig jól jön.

Morgós István polgármester